

СТАНОВИЩЕ

относно : дисертационният труд на РОСЕН АНДРЕЕВ КАРАДИМОВ
Договор за преизълчване по безжичен път и препредаване по
електронна съобщителна мрежа на телевизионна програма.

Представеният дисертационен труд подкупва най-напред с **избраната тематична насоченост** към един от **най-сложните въпроси** в едно **смесено проблемно поле** между авторското и медийното право. Значимостта на избраната проблематика е убедително аргументирана и защитена с широката и задълбочената всеобхватност на всички разглеждани въпроси свързани с интелектуалната собственост /преизълчването по безжичен път и препредаването по електронна съобщителна мрежа на телевизионна програма /, както от гледна точка на нейните **технологични аспекти**, така и с оглед на договорното им **регулирани в авторскоправен план**, преплетени с най-различни проблеми от **административен и търговски характер, в национален и международен мащаб**.

Актуалността на избраната тема за дисертация се определя както от **неразработеноста на избраната тема**, така и от **широкото приложение на разглеждания вид договор**, като в това отношение отговаря на една **належаща практическа потребност**. Последната от своя страна се **допълва от необходимостта** както за запълване на **липсващата нормативна уредба** у нас на такъв вид **договор**, така и от **ориентация на съдебната ни практика за възприетите решения от Европейския съд** свързани със спорове, касаещи най-различни съществени договорни клаузи.

В основата на теоритичния анализ на избраната проблематика, както свидетелствува използваната литература, е залегнала преимуществено широко разработената от авторитетни автори / Bently L. & Sherman B., Ricketson S. & Ginsburg J., Laddie H. et al., / **английска доктрина**.

Що се отнася до прегледа на чуждестранната съдебна практика **особенно ценни** са цитираните решения на Европейския съд.

Използваната сътносима основна **нормативна база в национален план** /ЗАПСП, ЗРТ/, както и в **международн аспект** / Бернската и Римската конвенции, споразумението ТРИПС и различни европейски директиви в сферата на авторското право и сродните му права, както и тези касаещи специално телевизията / показват детайлното им познаване и подходящо им позоваване в конкретни анализи.

Доколкото **правообектноста, правосубектноста и правоотношенията** възникващи в резултат на използването на разглеждания вид договор са регулирани **изначално от института на сродните права** уместно е насочено вниманието към тяхната историческ-теоритична обосновка с особено полезната препратка към **три от най-известните теории** и тяхните разновидности – за естествената справедливост, поощрението и общественият интерес, чийто принос е намерил конкретен отзив, както в **първия закон** в историята на авторското право в Англия от 1710 г., така и в раздел 8 на американската конституция. Все в тази връзка особен интерес представляват както някои цитирани английски съдебни решения от XVIII и XIX в., така и критичният сравнителен анализ на теорията за естествените права на автора според ученията на Кант и Хегел.

Изследването на появата и развитието на сродните права е логично обосновано от дисертанта и от потребността им от международно признание и закрила, което намира израз най-напред в Римската конвенция, а по-късно и в редица други посочени по-горе международни документи, в това число и касаещите различни аспекти на телевизията. От тук последователно и логично, вниманието е насочено към „**крайгърълния камък**“ на нейната дейност- **програмата** и от гледна точка на нейната **правообектност** съобразно чл.72 от ЗАПСП.

Основателно посочената от дисертанта липса на единно понятие за телевизионна програма и съществуващото „разноезичие“ в различни нормативни актове / ЗРТ и европейските директиви / и в опитите за определение в българската аудиовизуална теория /Д.Батаклиев, В.Цакова /, насочват към обстойния и разностранния му анализ. В това отношение е направен сполучлив опит за определението и по смисъла на чл.72 от ЗАПСП като убедително са акцентирани основните характеристики на първоначалното и изльчване :

- 1/**техническата неутралност на способа за разпространението и с особено практическо значение** позволяващо обхващането на бъдещи технологии без законодателни допълнения;
- 2/**първичност /оригинерност /** по силата на коята възникват правата на телевизионната организация върху програмите и с **важното уточнение**,че първоначалното се отнася до разпространението на сигнала пренасящ програмата,а не до изльчването на отделните предавания включени в програмата;
- 3/**целева насоченост за възприемане от публиката.** Последното също **ключово понятие** е особено полезно подкрепено от редица цитирани решения на съда на Европейския Съюз и сравнителният анализ с разпоредбите на чл.1/2/ от ЗРТ.

Все в тази връзка е хвърлена светлина и изясnen един кардинален проблем - за **потенциалната възможност за гледане на една телевизионна програма** с оглед изискването за **закрилата и като обект на сродно право.** И тук от особена полза са цитираните решения на съда на Европейския Съюз с тяхната **допълнителна аргументация за възможния публичен достъп**, който не се явява решаващ за реализирането на акта на публичното разгласяване.

В този план е прокарано и **успешно разграничение между понятието „разпространение“** възприето както от ЗРТ / § 1,т.1 от ДР /,така и от ЗАПСП / §2,т.4 от ДР/.

От гледна точка на **особеностите в правосубектността** на телевизионната организация като **страна по договора** за преизльчване по безжичен път и препредаване по електронна съобщителна мрежа е предложен и подробен аналитичен разбор на **определението** на телевизионната организация като **доставчик на медийни услуги**, както и на различните **режими/лицензионен и регистрационен** за създаване и разпространение на телевизионни програми / и **статута на чуждестранни телевизионни организации.**

В центъра на проблемното поле на дисертацията е **договорът** за преизльчване по безжичен път и препредаване по електронна съобщителна мрежа на телевизионна програма. **Анализът** на този вид договор, неговата **обща характеристика и определение** позволяват да се навлезе в дълбочина в неговата **специфика** и дава възможност да се **диференцират** различните негови **разновидности** и се прокара **разграничение** със сходни договори.

Договорът по своята **същност**, както основателно подчертава дисертанта, е особен вид / sui generis / комплексно съглашение, тъй като с него се **отстъпва не само правото на преизльчване и препредаване на телевизионна програма, но и правото на използването и.** В тази връзка полезно изяснено е,че понятието „даване на съгласие“ за използване на програмата по смисъла на ЗАПСП, означава съгласие както за **изключителното**, така и за **неизключителното** право на използване на произведенията в нея при определени условия.

При изясняване **предметът, съдържанието и съществените елементи** на разглеждания договор е направен подробен понятиен и съдържателен анализ на **правото на преизльчване и препредаване** включващ телевизионна програма,на **възнагражденията** по договора за изльчване, включващи **начинът на определянето** му спрямо **различните видове абонати,техническите способи** за преизльчване и препредаване на телевизионни програми, както и територията и срокът на действието на договора.

Напълно последователно следва **особено изчерпателното разглеждане на правомощията и задълженията на страните** - платформеният оператор и телевизионната организация свързани с упражняването и обхвата на отстъпените права.

Последната глава на дисертацията е посветена на **особеностите по прекратяване на разглеждания договор свързани с предмета му и качеството на страните по него.**

Особено внимание е отделено на **неизпълнението** на задълженията, както от телевизионната организация, така и от платформения оператор, развалянето на договора и въпроса за пределите на отговорноста.

В порядъка на градивна критика бихме препоръчали:

- заменяне** на буквально използвания /стр.8,17-18, 28, 35 / от европейските директиви термин „рецитал“ отговарящ на английския *recital* - с някой от българските му еквиваленти - тълкуване, обяснение, разяснение, пояснение;¹
- разширяване** на понятийния апарат „публичност“ и видове публика;
- допълване** на теоритичната платформа на разглежданата проблематика с някои от разработките в германската /A.Dietz, Fromm & Nordmann /, френската /A.& H.-J.Lucas / и новата руска /А.П.Сергеев / авторскоправна доктрина.

В заключение с пълна убеденост следва да изтъкнем, че е налице впечатляваща с задълбоченоста си разработка на един особено актуален и неразработен проблем, която ще запълни съществуващата празнота в българската авторскоправна и медийна теория и ще допринесе за теоретичното и практическото и обогатяване.

С оглед на изложеното предлагам присъждането на образователна и научна степен „доктор“ на Розен Андреев Карадимов.

София, 1.3.2016 г.

Емил Лозев
д-р по социология на изкуството
Д-р на изкуствознанието

¹ Вж. Данов Хр., Англо-български юридически речник, стр.357.